

Arrest

nr. 227 367 van 11 oktober 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. ROELS
Graanmarkt 17
9300 AALST

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en
Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bhutaanse nationaliteit te zijn, op 15 mei 2019 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 22 maart 2019 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen onontvankelijk verklaard wordt.

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 juli 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 augustus 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. DE MUYLDER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat D. VAN DER BEKEN, die loco advocaat P. ROELS verschijnt voor de verzoekende partij, en van advocaat E. WILLEMS, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 5 maart 2019 dient de verzoekende partij een aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) in.

1.2. Op 22 maart 2019 wordt de onder punt 1.1. vermelde aanvraag onontvankelijk verklaard. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die per aangetekend schrijven van 05.03.2019 bij onze diensten werd ingediend door :

K., H. (..) (RR: xxxxxxxx)

Geboren te Lopsibote op 11.07.1976

Nationaliteit: Bhutan

Adres: (..)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012) deel ik u mee dat dit verzoek onontvankelijk is

Reden(en):

Artikel 9ter – § 3 5° – van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012); de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk werden reeds ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.

Op 06.02.2010 werd een aanvraag om machtiging tot verblijf conform art. 9ter ingediend. De elementen ingeroepen in de huidige aanvraag conform art. 9ter d.d. 05.03.2019 en in de bijgevoegde medische attesten (zie bevestiging arts d.d. 21.03.2019 in bijgevoegde gesloten omslag), werden eveneens ingeroepen in de andere aanvraag om machtiging tot verblijf.

Indien de elementen reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk, dient de gemachtigde van de minister de aanvraag onontvankelijk te verklaren op basis van artikel 9ter §3 – 5° van de wet van 15 december 1980 zoals vervangen door Art. 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, zoals gewijzigd door de wet van 08.01.2012 (BS 06.02.2012). Aangezien betrokkene geen enkel nieuw element aanbrengt, is de aanvraag bijgevolg onontvankelijk.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel betoogt de verzoekende partij als volgt:

“Schending van:

-artikel 9ter van de vreemdelingenwet,

-artikel 62 van de vreemdelingenwet en artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de formele motivering van bestuurshandelingen, de materiële en formele motiveringsplicht;

-het zorgvuldigheidsbeginsel.

De thans bestreden beslissing werd onontvankelijk verklaard op grond van artikel 9ter, §3 5° van de vreemdelingenwet, dat luidt als volgt:

§ 3. De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk:

(...)

5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling met uitzondering van de elementen die werden aangehaald in het kader van een aanvraag die als onontvankelijk werd beoordeeld op basis van artikel 9ter, §3,1°, 2° of 3°, en met uitzondering van de elementen aangehaald in eerdere aanvragen waarvan afstand werd gedaan.

Verwerende partij vergelijkt de thans voorliggende aanvraag 9ter dd. 05-03-2019 met deze dd. 06-02-2010.

Zoals gezegd diende verzoekster inderdaad een eerdere aanvraag 9ter in op 06-02-2010. Destijds leed zij aan tuberculose in bot, huid en klieren, waarvoor zij een behandeling onderging en waarvan zij ook genezen verklaard werd. Er was destijds ook sprake van een goedaardige tumor of cyste in het linkerbeen. Daarvoor nam verzoekster destijds ibuprofen, een ontstekingsremmer.

Het advies dd. 08-10-2013 van de arts-adviseur luidde destijds als volgt:

“Analyse van het medisch dossier leert mij het volgende:

-Eind 2011 vertoonde betrokkene een gegeneraliseerde pruritus (= jeuk). In 2010 had ze dezelfde symptomen ontwikkeld na inname van Tavanic in het kader van een antituberculosebehandeling. Ze nam toen drie maanden Medrol, dit is een cortisonepreparaat. Betrokkene neemt Cetirizine, een antihistaminicum en Rivotril, een benzodiazepine, een kalmeermiddel. Het gaat niet om een ernstige noch levensbedreigende aandoening.

-Betrokkene leed aan een extrapulmonaire vorm van tuberculose namelijk t.h.v. de rechter schouder met een osteomyelitis van de clavicula, een ganglionaire vorm en een tuberculeus huidletsel. D.d. 12/08/2009 werd een vierledige antituberculosebehandeling opgestart. Tegen augustus 2010 was de behandeling beëindigd. Deze tuberculose is GENEZEN.

-Betrokkene zou ook lijden aan een vorm van artritis of fibromyagie. Ze had pijn t.h.v. het linkerbeen en de rechterschouder. Wat de schouder betreft ging het allicht om een PSH, dit is een ontsteking van het schoudergewricht. Wat het linkerbeen betreft zag men op NMR dat het om een goedaardig fibroom ging of een cyste. Betrokkene neemt ibuprofen, een banale ontstekingsremmer. Betrokkene maakte verder geen medische attesten over die een andere, meer ernstige diagnose zouden bevestigen.

-Er was sprake van tekorten van vitamine D, calcium en albumine? Het was niet duidelijk of het hier ging om malabsorptie of een slechte voeding. Het gaat niet om een ernstige noch levensbedreigende aandoening."

De huidige aanvraag 9ter dd. 05-03-2019 werd gesteund op een ernstige medische aandoening waardoor verzoekster hevige pijn heeft ter hoogte van haar linker onderbeen (zie standaard medisch getuigschrift dd. 05-01-2019: 'douleur ++'). Het medisch team heeft voorlopig nog steeds geen zicht op de precieze diagnose van de hevige pijnen. Verdere opvolging dringt zich om die reden op (zie SMG : "Poursuite de la mise au point, D(iagnostic)?" en "Evolution et pronostic de la pathologie - impossible (...) vu l'absence de diagnostic").

Vasculaire problemen en spierontsteking werden alvast uitgesloten door het medisch team.

Verzoekster neemt thans volgende medicatie:

-diclofenac 75, een ontstekingsremmer en pijnstiller;

-Tramadol odis 50, een pijnstiller;

-Vitamine C en B12;

-Rapatal, een antihistaminicum;

-Alprazolam 0,25, wordt eveneens toegediend in het kader van pijn;

-Pantomed 20, een maagbeschermer.

Zonder zich medisch te informeren, meent verwerende partij te kunnen motiveren dat de thans ingeroepen medische aandoening dezelfde is als deze die ingeroepen werd bij de aanvraag 9ter dd. 06-02-2010.

Deze motivering is feitelijk onjuist en juridisch ongegrond.

Vooreerst merkt verzoekende partij op dat, hoewel de ernst van de aandoeningen door het medisch team van verzoekster niet betwist wordt, een precieze diagnose op heden nog niet gesteld kon worden. Er is met andere woorden op heden nog geen zekerheid over de precieze medische aandoening. Dat verzoekster hierdoor ernstige pijnen moet verdragen staat niet ter discussie. Dit wordt overigens ondersteund door de voorgeschreven medicatie.

Verwerende partij kan derhalve niet zomaar vaststellen dat de onderliggende medische aandoeningen van 2010 en deze van 2019 dezelfde zouden zijn.

Bovendien is de huidige medische aandoening het gevolg van een chirurgische ingreep uit 2017. Het SMG dd. 05-01-2019 verwoordt het als volgt:

« D+ au niv membre inf G post chirurgie a Bordet»

In mensentaal betekent dit een hevige pijn aan het linker onderbeen in de nasleep van een chirurgische ingreep in Bordet. Aangezien verzoekster geopereerd werd in 2017 aan haar linkerbeen in Bordet, kan worden aangenomen dat die operatie bedoeld wordt door het medisch team. Verzoekster werd reeds eerder geopereerd in Bordet, maar dit betrof het rechterbeen in 2013. Het is dus zeker niet deze operatie die wordt geviseerd door het SMG, maar wel degelijk deze uit 2017.

Aangezien verzoekster haar medische aandoening heeft opgelopen in de nasleep van een operatie uit 2017 is het een raadsel hoe verwerende partij kan motiveren dat de aandoening reeds bij een eerdere aanvraag dd. 06-02-2010 (!) werd ingeroepen.

Een ander argument dat toelaat te besluiten dat verwerende partij haar beslissing op een verkeerde feitenvinding heeft gesteund, blijkt uit een vergelijking van de voorgeschreven medicatie.

Bij de aanvraag 9ter dd. 06-02-2010 werd het fibroom in het linkerbeen slechts behandeld met een ontstekingsremmer (ibuprofen). Thans betreft de medische behandeling een combinatie van verschillende medicatie;

-diclofenac 75, een ontstekingsremmer en pijnstiller;

-Tramadol odis 50, een pijnstiller;

-Vitamine C en B12;

-Rapatal, een antihistaminicum;

-Alprazolam 0,25, wordt eveneens toegediend in het kader van pijn;

-Pantomed 20, een maagbeschermer.

Deze eenvoudige vergelijking laat toe te besluiten dat de medische aandoening van 2010 in niets te vergelijken valt met de huidige medische aandoening. Minstens is het voorbarig zulks thans te motiveren.

Het middel is gegrond.”

2.2. In de nota met opmerkingen repliceert de verwerende partij als volgt:

“(..)

De verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de ambtenaar-geneesheer d.d. 26 september 2013, n.a.v. de door verzoekster op 6 februari 2010 ingediende aanvraag 9ter, een advies opstelde waarin hij aangaf dat verzoekster een gegeneraliseerde pruritus vertoonde, dat zij leidde aan een vorm van artritis of fibromyalgie. De ambtenaar-geneesheer stelde vast dat er geen medische attesten werden overgemaakt die een meer ernstige diagnose zouden bevestigen waardoor werd besloten dat verzoekster niet lijdt aan een ernstige aandoening zoals voorzien in artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

In het kader van haar aanvraag ingediend op 5 maart 2019 voegde verzoekster een standaard medisch getuigschrift van 2019 vergezeld van medische bijlagen, waaruit de ambtenaar-geneesheer kon afleiden dat de gezondheidstoestand en behandeling ongewijzigd is t.a.v. de attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag en de attesten aangeleverd op vraag naar actualisatie van het dossier in 2013. Verder stelde de ambtenaar-geneesheer vast dat voor wat betreft de chronische pijn tot op heden geen diagnose gesteld kon worden. Verzoekster bevestigt dit in haar verzoekschrift, waar zij erop wijst dat er nog geen zekerheid zou zijn omtrent de diagnose van de aanvraag. Waar zij stelt dat het wel zeker zou zijn dat die aandoening het gevolg was van een operatie in 2017, is zij niet in staat te ontkennen dat de diagnose nog niet gesteld werd. Zij kan dan ook bezwaarlijk voorhouden als zou er sprake zijn van een nieuwe aandoening die de toepassing van artikel 9ter §3, 5° van de vreemdelingenwet zou uitsluiten.

Waar verzoekster stelt dat de ambtenaar-geneesheer zich niet goed zou hebben geïnformeerd, dient opgemerkt dat het in eerste plaats aan de aanvrager zelf toekomt om de aanvraag zo goed mogelijk te staven met de nodige medische attesten. Zij toont niet aan dat de ambtenaar-geneesheer de door haar overgemaakte attesten op verkeerde wijze zou hebben geanalyseerd.

Uit een vergelijking van de twee aanvragen, die van 5 maart 2019 en die van 6 februari 2010, kon wel degelijk worden afgeleid dat de ingeroepen medische elementen dezelfde zijn, namelijk de pijn en jeuk. De medische elementen werden dus reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag. Op basis van die vaststelling diende de aanvraag dan ook onontvankelijk te worden verklaard bij toepassing van artikel 9ter, § 3, eerste lid van de Vreemdelingenwet wat luidt als volgt:

“De gemachtigde van de minister verklaart de aanvraag onontvankelijk: (...) 5° in de gevallen bepaald in artikel 9bis, § 2, 1° tot 3°, of wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van de huidige bepaling.”

In de memorie van toelichting wordt verduidelijkt: “Ten slotte worden vreemdelingen ontmoedigd die reeds eerder een aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis of artikel 9ter hebben ingediend, om een nieuwe aanvraag in te dienen op basis van dezelfde elementen.” (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van toelichting, Parl. St. Kamer, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 34).

Met betrekking tot hetgeen wordt bepaald in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, vermeldt de memorie van toelichting: “Het is ook hier de betrachting om opeenvolgende procedures die door vreemdelingen op verschillende rechtsgronden worden opgestart, om toch maar een verblijfsvergunning te bekomen, op een juridisch verantwoorde wijze te ontmoedigen. Artikel 9ter, § 2, nieuw, voorziet dan ook dat elementen die ingeroepen worden in het kader van artikel 9 ter, nieuw, van de wet, die reeds ingeroepen werden bij andere procedures, niet weerhouden zullen worden. Het gaat om dezelfde elementen die hierboven reeds besproken werden bij artikel 9bis, nieuw, van de wet. Een vreemdeling die eerst tevergeefs een aanvraag indient op grond van artikel 9bis, nieuw, van de wet en daarna een aanvraag indient op grond van artikel 9ter, nieuw, van de wet, wordt ook ontmoedigd.” (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van toelichting, Parl. St. Kamer, zittingsperiode 51, n° 2478/001, p. 36).

In de bestreden beslissing wordt duidelijk weergegeven dat geen nieuw ingeroepen elementen blijken ten opzichte van de vorige aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en dat het voorgelegde medische getuigschrift de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van verzoekster bevestigt. Een schending van de motiveringsplicht wordt niet aannemelijk gemaakt.

Het enig middel is ongegrond.”

2.3. De motieven van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in die beslissing gelezen worden zodat verzoekende partij er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt.

In de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag ervan, met name artikel 9ter, §3-5° van de vreemdelingenwet, en naar het feit dat de arts-adviseur op 21 maart 2019 een medisch advies heeft gegeven waaruit blijkt dat de in de huidige aanvraag ingeroepen elementen reeds werden ingeroepen in een eerdere aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Een motivering door verwijzing naar het uitgebrachte advies is in beginsel toegestaan. Deze werkwijze dient evenwel aan bepaalde voorwaarden te voldoen. Vooreerst moet de inhoud van de stukken waarnaar wordt verwezen aan de betrokkene ter kennis zijn gebracht. Bovendien moet het desbetreffende stuk zelf afdoende gemotiveerd zijn en moet het in de uiteindelijke beslissing worden bijgevalen door de verwerende partij (RvS 13 maart 2014, nr. 226.734, NV BAECK en JANSEN). Verzoekende partij betwist niet dat zij in het bezit werd gesteld van voornoemd advies en toont verder niet aan dat en om welke redenen de bestreden beslissing, samen gelezen met het advies, niet zou voldoen aan de hierboven geschetste vereisten van de formele motiveringsplicht.

Er is dan ook voldaan aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de vreemdelingenwet (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoekende partij maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering haar niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

2.4. De Raad stelt vast dat verzoekende partij, die zich verzet tegen de motieven van de bestreden beslissing, in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het niet tot de bevoegdheid van de Raad zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen.

2.5. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stoelen op een correcte feitenvinding.

2.6. Onderzoek naar de schending van de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel vergt in casu onderzoek naar artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Artikel 9ter, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“§ 1. De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoonst overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.”

De bestreden beslissing steunt op de vaststelling dat de ingeroepen elementen ter ondersteuning van de huidige aanvraag tot machtiging tot verblijf in het Rijk reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige aanvraag tot het bekomen van een machtiging tot verblijf in het Rijk op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, zodat toepassing wordt gemaakt van artikel 9ter, §3, 5° van de vreemdelingenwet om de aanvraag onontvankelijk te verklaren.

De Raad wijst op artikel 9ter, §3, °5 van de vreemdelingenwet, dat stelt dat een verblijfsaanvraag op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet onontvankelijk dient te worden verklaard wanneer de ingeroepen elementen ter ondersteuning van die aanvraag reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige verblijfsaanvraag op grond van diezelfde bepaling. De Raad stelt vast dat de gemachtigde in die zin heeft gemotiveerd in de bestreden beslissing dat blijkens het medisch advies van de arts-adviseur van 21 maart 2019 de elementen ingeroepen in het kader van de verblijfsaanvraag van 5 maart 2019 op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet reeds werden ingeroepen in het kader van een vorige dergelijke verblijfsaanvraag, met name deze ingediend op 6 februari 2010.

2.7. In casu steunt de bestreden beslissing op het medisch advies van de arts-adviseur van 21 maart 2019 dat luidt als volgt:

"NAAM : K., H. (...) (R.R.: xxxxxxxxxxxxxx)

Vrouwelijk

nationaliteit: Bhutan

geboren te Lopsibote op 11.07.1976

U vraagt me de medische documenten voor de 9ter aanvraag 05.03.2019 en 06.02.2010 te vergelijken.

Mevr. K. (...) legt in haar aanvraag d.d. 05/03/2019 een SMG vooropgesteld door Dr. Philippe Groetenbriel op ??/??/2019 en medische stukken d.d. 27/07/2018 van Dr. Di Romana Silvana, laboresultaten en geleverde prestaties d.d. 04/08/2018 en 21/04/2018, 30/06/2018 van Dr. Chaabouni en 23/??/2018 van Dr. Di "Romana.

Uit deze medische getuigschriften en stukken blijkt dat de gezondheidstoestand (pijn, jeuk) en de behandeling (pijnstilling, antihistaminicum, benzodiazepine en vitaminen) van betrokkene ongewijzigd is t.a.v. de medische attesten gevoegd bij de 9ter aanvraag d.d. 06/02/2010 en de attesten aangeleverd op vraag naar actualisatie van het dossier in 2013.

Op het SMG van 2019 wordt namelijk vermeld dat bij Mevr. K. (...) in 2013 (rechts) en in 2017 (links) een goedaardige bottumor verwijderd werd ter hoogte van de benen, waarbij betrokkene postoperatief van pijn bleef klagen en dat zij last heeft van chronische pijnen waarvoor tot op heden geen diagnose gesteld kon worden, ondanks vele onderzoeken en behandelingen, waarbij er in 2013 geopperd werd dat het zou kunnen gaan om een vorm van artritis (gewrichtsontsteking, reuma) en/of fibromyalgie (pijn in bindweefsel en spieren) en waarbij recent werd uitgesloten dat het om een vasculair (bloedvaten) probleem of een myositis (spierontsteking) zou gaan.

Het voorgelegde SMG en bijlagen bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van Mevr. K. (...).

Opmerking: Onder continue = ononderbroken medische opvolging (in hospitaal milieu) (attest d.d. 23/??/2018 en 30/07/2018) wordt dus een hospitalisatie verstaan, doch betrokkene werd niet (continu) gehospitaliseerd.

Betrokkene legt formulieren voor van afspraken bij specialisten en voor verschillende onderzoeken: d.d. 05/02/2019, 31/12/2018, 05/01/2019, 08/12/2018, 31/08/2018, 23/07/2018, 09/27/2018, 04/08/2018 en 30/07/2018 en een ongedateerd voorschrift voor 18 kinésithérapie sessies. Dit zijn echter geen medische verslagen in se en dus niet medisch relevant in het kader van een advies 9ter."

2.8. Verzoekende partij betoogt in essentie dat de huidige aanvraag gesteund is op een ernstige medische aandoening waardoor zij hevige pijn heeft ter hoogte van haar linker onderbeen maar dat er nog geen zicht is op de precieze diagnose van de pijn. Verdere opvolging dringt zich om die reden op. Zij verwijst naar de medicatie die zij thans neemt. Zij is het oneens met het feit dat het zou gaan om dezelfde medische aandoening als die ingeroepen in 2010. Zij benadrukt dat er thans nog geen zekerheid is over de precieze medische aandoening, hoewel de ernst niet betwist wordt. Er kan dus niet gesteld worden dat het gaat om dezelfde medische aandoening. De huidige medische aandoening is bovendien het gevolg van een chirurgisch ingrijpen in 2017. Ook is de huidige medicatie anders dan in 2010.

2.9. Uit nazicht van het administratief dossier, meer bepaald het standaard medisch getuigschrift van (onleesbaar) 2019 van dr. Groetenbriel dat verzoekende partij naar aanleiding van haar nieuwe aanvraag heeft neergelegd, blijkt dat als medische voorgeschiedenis ondermeer wordt aangehaald *"Tumeur osseuse Benigne Bordet 2013 (D), 2017 (G)."*

Verder wordt als diagnose vermeld: *"D+ au niv membre inf G post chirurgie à Bordet D++ malgré traitement et examens multiples. Problèmes vasculaire et myositis sont exclus."*

De arts-adviseur stelt thans vast dat *"Op het SMG van 2019 wordt namelijk vermeld dat bij Mevr. K. (...) in 2013 (rechts) en in 2017 (links) een goedaardige bottumor verwijderd werd ter hoogte van de benen,*

waarbij betrokkene postoperatief van pijn bleef klagen en dat zij last heeft van chronische pijnen waarvoor tot op heden geen diagnose gesteld kon worden, ondanks vele onderzoeken en behandelingen, waarbij er in 2013 geopperd werd dat het zou kunnen gaan om een vorm van artritis (gewrichtsontsteking, reuma) en/of fibromyalgie (pijn in bindweefsel en spieren) en waarbij recent werd uitgesloten dat het om een vasculair (bloedvaten) probleem of een myositis (spierontsteking) zou gaan. Het voorgelegde SMG en bijlagen bevestigt dus slechts de reeds eerder aangehaalde gezondheidstoestand van Mevr. K. (...)."

Inderdaad blijkt dat bij de eerdere aanvraag reeds gewag werd gemaakt van pijn aan de onderste ledematen (zie medische attesten dd. 16/8/2010 en 30/6/2011: invaliderende pijn aan rechterbeen en diffuse pijnen aan bovenste en onderste ledematen). Verder blijkt dat verzoekende partij op 18 juli 2013 op consultatie ging voor pijn aan het linkerbeen (zie medisch attest van 18 juli 2013: "*Vient me voir pour douleur (...) jambe gauche.*", en medisch attest van 20 juni 2013: "*Bilan d'un syndrome douloureux de la jambe gauche.*") en dat ook melding wordt gemaakt van het rechterbeen: "*Fibrome non ossifiant connu au niveau de la jambe droite*" (medisch attest van 20 juni 2013). Verder wordt in het standaard medisch getuigschrift van 22 juni 2013 onder "*diagnose*" melding gemaakt van "*Douleur résiduelle nouvelle mise au point en cours par ORTHOPEDISTE*". Zoals duidelijk blijkt werd al bij de eerdere aanvraag over pijn geklaagd in de onderste ledematen. Verzoekende partij betwist ook niet dat zij aan beide ledematen geopereerd werd voor een goedaardige bottumor. Verder blijkt niet dat er thans een andere diagnose wordt gesteld inzake de gezondheidsproblematiek. Immers wordt in het standaard medisch getuigschrift van 2019 duidelijk gesteld dat de vraag inzake de evolutie en prognose niet kan beantwoord worden gelet op de afwezigheid van enige diagnose. Het loutere feit dat in 2017 een operatie is tussengekomen aan het linkerbeen en verzoekende partij ondanks deze operatie nog steeds pijn ervaart, doet geen afbreuk aan de vaststelling dat zij reeds vroeger klaagde over een pijnproblematiek aan dit lidmaat. Verder benadrukt de Raad dat er na deze tussengekomen operatie ook geen nieuwe diagnose werd gesteld zodat verzoekende partij niet aantoonde dat omwille van deze operatie er thans sprake is van een andere medische problematiek dan degene die reeds voorlag.

Het betoog van verzoekende partij laat dan ook niet toe te besluiten dat de arts-adviseur op foutieve gronden tot de conclusie is gekomen dat het gaat om eenzelfde gezondheidsproblematiek. Immers werd in het verleden al gewag gemaakt van een pijnproblematiek voor beide onderste ledematen.

Door er voorts op te wijzen dat er nog geen zekerheid is over de precieze medische aandoening bevestigt de verzoekende partij zelf de bevindingen van de arts-adviseur die vaststelt dat "*Op het SMG van 2019 wordt namelijk vermeld dat bij Mevr. K. (...) in 2013 (rechts) en in 2017 (links) een goedaardige bottumor verwijderd werd ter hoogte van de benen, waarbij betrokkene postoperatief van pijn bleef klagen en dat zij last heeft van chronische pijnen waarvoor tot op heden geen diagnose gesteld kon worden, ondanks vele onderzoeken en behandelingen, waarbij er in 2013 geopperd werd dat het zou kunnen gaan om een vorm van artritis (gewrichtsontsteking, reuma) en/of fibromyalgie (pijn in bindweefsel en spieren) en waarbij recent werd uitgesloten dat het om een vasculair (bloedvaten) probleem of een myositis (spierontsteking) zou gaan.*" (eigen onderlijning). Hieruit blijkt aldus dat verzoekende partij reeds bij de eerdere aanvraag al de pijnproblematiek met zich meedraagt waarbij onderzoeken thans hebben uitgewezen dat het niet gaat om een vasculair probleem of een spierontsteking maar dat er nog altijd geen diagnose kan gesteld worden waarover het dan wel gaat.

Verzoekende partij citeert voorts uit het advies van de arts-adviseur naar aanleiding van de aanvraag van 2010 waaruit volgens haar blijkt dat zij thans andere medicatie krijgt en het dus wel om een andere aandoening gaat. Evenwel heeft de arts-adviseur in zijn advies van 21 maart 2019 vastgesteld dat verzoekende partij toen ook al behandeld werd met pijnstilling, antihistaminicum, benzodiazepine en vitaminen. Uit het advies van de arts-adviseur van 2013 blijkt inderdaad dat verzoekende partij toen ook al verschillende medicatie kreeg voorgeschreven en de voorschriften niet enkel beperkt waren tot een ontstekingsremmer. Verzoekende partij maakt met haar betoog *in casu* geenszins aannemelijk dat een loutere wijziging van medicatie *ipso facto* betekent dat het gaat om een andere gezondheidsproblematiek die nog niet eerder werd aangehaald.

2.10. Het enig middel is ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf oktober tweeduizend negentien door:

mevr. S. DE MUYLDER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

S. DE MUYLDER